

УЖГОРОД

В Ужгороді відбулася масштабна спортивна подія: забіг Крайна Uzhhorod Marathon 2024 минулої неділі зібрав близько 1000 спортсменів із різних куточків України, а також з-за кордону, які стартували та фінішували поруч із облмуздрамтеатром.

Марафон – благодійний, на підтримку ЗСУ: кошти збирали на дрони-камікадзе для 63-ї окремої механізованої бригади.

За словами організаторів, вперше з часу Незалежності України у місті провели повний марафон – учасники бігли дистанцію 42,195 км у 4 кола. Крім того, охочі могли спробувати сили на півмарафоні 21,1 км (2 кола), забігу «Десятка» (одне коло), командній естафеті 4 по 5,25 км та благодійному забігу на 1 км.

Маршрут пролягав Київською та Слов'янською набережними, вулицями Миколи Бобяка, Загорського, Митною, біля Ротарі-парку, набережною Незалежності, вулицями Олександра Довженка, Августина Волошина, Православною набережною, площею Шандора Петефі.

Організатори: ГО Крайна Uzhhorod Marathon, Uzhhorod Running Club – Ужгородський Біговий Клуб, Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради. Захід відбувся за підтримки партнерів та благодійників.

Спільними зусиллями було зібрано 502 700 грн!

ПОНАД ПІВ МІЛЬЙОНА ГРИВЕНЬ ДЛЯ ЗСУ

збрали на другому благодійному марафоні "Krayna Uzhhorod Marathon"

ДРУГИЙ ЩОРІЧНИЙ МІЖНАРОДНИЙ САМІТ МІСТ І РЕГІОНІВ ВІДБУВСЯ В КИЄВІ

за участі Президента України

«Маємо зробити все, щоб якнайшвидше завершити (і завершити справедливо!) цю російську війну, яка триває на території України, але ставить своєю мішенню всю Європу, європейську єдність, весь європейський проект», – наголосив на саміті Володимир Зеленський.

Україну повноцінним членом ЄС. За її словами, український шлях до ЄС багато в чому унікальний, оскільки треба враховувати необхідність відбудови інфраструктури і економіки. «Ми повернемося і відбудуємо разом, бо Україна – то Європа, а Європа – то Україна», – сказала вона.

Основною ідеєю Саміту є мобілізація підтримки українських громад на горизонтальному рівні з боку іноземних міст та регіонів-партнерів, пошук нових

Президентка Європарламенту Роберта Меццола у своєму виступі нагадала обіцянку зробити

партнерів, підвищення уваги до українських громад, посилення «українського порядку денного» на рівні європейських муніципалітетів.

Ключовими темами, які обговорили учасники, стали:

- Відновлення та розвиток громад і територій під час війни та у повоєнний період.
- Європейська інтеграція України: досягнення, виклики

та перспективи у регіональному вимірі.

- Внутрішньо переміщені особи: гуманітарний виклик.
- Реабілітація жертв війни: медичний, психологічний та соціальний аспекти.

У роботі саміту взяла участь делегація Закарпатської області, зокрема керівник ОВА Віктор Микита, голова облради Роман Сарай, місь-

кий голова Ужгорода Богдан Андріїв, інші посадовці.

Загалом учасниками заходу стали понад 200 осіб, серед яких Голова Верховної Ради Руслан Стефанчук, Прем'єр-міністр Денис Шмигаль, керівник Офісу Президента Андрій Єрмак, народні депутати, урядовці, представники українських та іноземних органів самоврядування.

ПРОДОВЖУЄМО ПІДТРИМУВАТИ НАШИХ ЗАХИСНИКІВ,

сьогодні це – пріоритет

Допомогу захисникам, які боронять Україну на запорізькому напрямку – військовим 2-го стрілецького та 15-го гірсько-штурмового батальйонів 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади – доставили днями міський голова Богдан Андрійів, його заступники Вадим Борець та Іван Завидняк – заступник міського голови Ужгорода, депутат Ужгородської міської ради Анатолій Ковальський.

Автомобіль, спецобладнання для управління дронами, банно-пральний комплекс, генератор, зварювальні апарати, інструменти для ремонту транспорту придбали за сприяння меценатів, депутатів та керівництва Ужгородської міськради.

Також Богдан Андрійів вручив бійцям грамоти міськради з нагоди Дня піхоти та Дня створення 2-го стрілецького батальйону.

Як і в 2014 році, так і з початку повномасштабного вторгнення бійці 128-ї бригади героїчно обороняють країну на найбільш складних ділянках фронту.

Дякуємо хлопцям і дівчатам, що захищають державу від російського агресора і наближають Перемогу! Хай Бог береже вас!

Продовжуємо підтримувати наших захисників, сьогодні це – пріоритет.

Днями відбувся Digital Power Summit 2024, під час якого відзначили громади, які показали вагомий цифровий успіх, а також презентували перший пілотний Індекс цифрової трансформації територіальних громад України, інформує Мінцифри.

Аби оцінити рівень цифровізації громад, розробили перший пілотний Індекс цифрової трансформації територіальних громад України, який дозволяє оцінити рівень розвитку інформаційних технологій та доступу до них у громадах.

За результатами дослідження першого пілотного Індeksu визначили громади, що 2023 року показали вагомий цифровий результат.

Приємно, що серед понад 140 лідерів цифрових громад – й Ужгородська міська територіальна громада, яка посіла почесне 4-те місце.

Для вимірювання Індeksu використали наступні показники:

- цифрова економіка в ТГ;
- розвиток цифрових навичок населення;

- цифрова інфраструктура;
- цифровізація публічних послуг;
- цифрова трансформація ОМС.

Пілотний Індекс цифрової трансформації територіальних громад України втілено за сприяння Мінцифри, Фонду Східна Європа у межах швейцарсько-української Програми EGAP та за методологічної підтримки Deloitte.

Під час форуму CDTO OBA та цифрові лідери громад також поспілкувалися з представниками уряду, обговорили пріоритетні проекти 2024 року та які цифрові рішення можна

ініціювати у своїх громадах та регіонах. Участь у роботі форуму

взяв і начальник управління програмного та комп'ютерного забезпечення Ужгородської міської ради Микола Урста.

Учасники саміту взаємодіяли інтерактивно – у групах обговорили успішні локальні цифрові проекти: проаналізувати результати, обмінялися думками та ідеями. Менторами груп стали регіональні координатори Програми EGAP та CDTO OBA. Після обговорень кожна група представила учасникам форуму цифрові кейси, які можна ініціювати на місцевому рівні.

СЕРЕД ЛІДЕРІВ ЦИФРОВИХ ГРОМАД – Й УЖГОРОД,

який посів почесне 4-те місце

50-РІЧЧЯ ВІДЗНАЧАЄ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ДЗВІНОЧОК» В УЖГОРОДІ

Нині у садочку виховують та навчають майже дві з половиною сотні дітей.

Привітати керівництво дитячого садка та колектив прийшли в.о. міського голови, керуючий справами виконкому Ужгородської міської ради Василь Пинзеник, представниця управління освіти міськради Наталія Семаль.

Василь Васильович подякував директору закладу Олегу Пагуличу,

вихователям, усім працівникам дитсадка за щоденну копітку працю, за те, що своєю турботою зігрівають діток, ведуть у світ цікавого і прекрасного, що цієї любові їм вистачає для кожної дитини, вручили грамоти Ужгородської міської ради та Управління освіти Ужгородської міської ради.

ОГОЛОШЕННЯ

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** втрачене чорнобильське посвідчення, видане Херсонською облдержадміністрацією на ім'я Боровик Марія Григорівна (07.01.1940 р.н.).

• Через наявність помилок у свідоцтві про базову загальну середню освіту та додатку до свідоцтва АК 21707483, виданих школою м. Ужгорода № 12 від 27.06.2003 року на ім'я Шульгача Вячеслава Славиковича – вищезазначені документи **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ**.

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** втрачений атестат про повну загальну середню освіту серія СЛ № 003056, виданий у 1999 р. Середнянською ЗОШ І-ІІІ ст. Ужгородської районної ради Закарпатської області на ім'я Фучко Олександр Володимирович.

ФОТОФАКТ

У БО БФ "Гуманітарний центр "Совине гніздо" минулого тижня внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

- 25 пакетів із необхідними речами для дітей до 1 року;
- 50 пакетів із продуктивними наборами.

Протягом тижня волонтери видавали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (видали 2100 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen/Wings of Help e.V. та іншими благодійниками.

Нагадуємо, за відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovyne.com.ua/>

МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ ЗАГИБЛОМУ ГЕРОЮ В'ЯЧЕСЛАВУ ГРОСКОПФУ ВІДКРИЛИ В УЖГОРОДІ

Пам'ятний знак встановили у п'ятницю минулого тижня на фасаді Ужгородського центру професійно-технічної освіти – закладі, де захисник працював.

В'ячеслав Міланович Гроскопф народився 22 лютого 1973 року в Ужгороді. Навчався у школі №7, вищу освіту здобув на фізичному факультеті УжНУ. 27 років – із 1996 року і до того, як став на захист держави – пропрацював майстром виробничого навчання у професійно-технічному навчальному закладі, де ділився своїми знаннями та вміннями з учнями.

В'ячеслав був надійною опорою рідним, чуйним сином, люблячим чоловіком, турботливим батьком, разом із дружиною виховували двох дітей.

Загинув військовий 11 травня 2023 року на Сумщині, захищаючи Україну від російських загартників. Нагороджений відзнакою Президента «За оборону України» (посмертно).

На відкриття меморіальної дошки прийшли дружина Героя Мирослава та син Олександр, рідні, друзі та колеги загиблого, учні закладу, міський голова Ужгорода Богдан Андрієв, його заступник Іван Завидняк, керівник Ужгородського центру професійно-технічної освіти Сергій Тимко, побратими, військові, містяни.

За традицією священник освятив меморіальну дошку, присутні вшанували пам'ять В'ячеслава Гроскопфа та всіх полеглих захисників хвилиною мовчання.

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

В Ужгороді 10 травня попрощалися з 21-річним захисником України – старшим солдатом Тарасом Гаврішем.

Тарас Іванович Гавріш народився 16 вересня 2002 року. Змалку полюблив спорт, займався карате, гандболом. Навчався в ужгородській школі №8, після 9 класу вступив до СПТУ №5, здобув спеціальність зварювальника.

Проходив строкову службу в українській армії, а після повномасштабного вторгнення росії в Україну Тарас підписав контракт та вступив до лав ЗСУ, щоб, як і батько, захищати рідну землю, своїх близьких

від рашистської навали.

Попри юний вік, Тарас був відважним, хоробрим воїном. 1 травня 2024 року під час виконання бойового завдання він загинув.

Віддати шану Герою прийшли рідні, близькі, друзі та однокласники, міський голова Богдан Андрієв, містяни, військові.

Прощалися з воїном на набережній Незалежності. Священники відслужили заупокійну літургію, від головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвове служіння в лавах ЗСУ.

Поховали Тараса Гавріша на Пагорбі Слави з військовими почесами.

У Героя залишилася мама Любов, сестра Анастасія, кохана дівчина Тетяна. Його батько Іван наразі вважається зниклим без вісті під час виконання бойових дій.

Вічна пам'ять і шана захиснику!

В Ужгороді в понеділок провели в останню земну дорогу 53-річного захисника України – молодшого сержанта, гранатометника Віктора Іллара.

Віктор Степанович Ілар народився 23 грудня 1970 року в селі Минай Ужгородського району. Навчався в ужгородській школі №6, після закінчення школи здобув спеціальність газозварювальника. Пройшов строкову службу в армії, після неї перебував у складі миротворчих військ у колишній Югославії. Із початком повномасштабної війни, маючи бойовий досвід, вступив добровольцем до лав ЗСУ.

Загинув 2 травня 2024 року при виконанні бойового завдання, захищаючи Батьківщину та залишаючись до кінця вірним військовій присязі.

Рідні та друзі згадують Віктора як люблячого чоловіка та батька, надійного товариша.

Віддати шану полеглому воїну прийшли рідні, близькі, в. о. міського голови, керуючий справами виконкому Ужгородської міської ради Василь Пинзеник, секретар міської ради Ігор Чорний, містяни, військові.

Від головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвове служіння в лавах ЗСУ. Віктора Іллара поховали з військовими почесами на Пагорбі Слави.

У Героя залишилася дружина, доньки, внучка.

Вічна пам'ять і шана захиснику!

В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ СИЛАМИ МІРЯЛИСЯ ПОНАД 100 ЮНИХ ДЗЮДОІСТІВ

Відкрита першість ДЮСШ 1 м. Ужгород дитячо-юнацької спортивної школи № 1 Ужгорода з дзюдо серед юнаків та дівчат 2012 – 2013 рр.н., 2014 – 2015 рр.н., 2016 – 2017 рр.н. відбулася минулої суботи у спортивній залі УжНУ.

Тут силами мірялися понад 100 учасників з Ужгорода та Ужгородського району, Іршави та Волівця, інформує Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради. Спортсменів, тренерів та вболівальників привітала начальниця управління Алла Чернобук.

Юні спортсмени змагалися у таких вікових та вагових категоріях: юнаки 2012 – 2013 рр.н.: 30, 34, 38, 42, 46, 50, +50 кг; юнаки 2014 – 2015 рр.н.: 26, 30, 34, 38, 42, +46, +50 кг; юнаки 2016 – 2017 рр.н.: 26, 28, 30, 32, 34, 36 кг; дівчата 2013 – 2015 рр.н.: 26, 30, 34, 38, +38 кг.

«BONG» – ПЕРЕМОЖЕЦЬ МІСЬКОГО ФУТБОЛЬНОГО ТУРНИРУ

з нагоди Міжнародного дня сім'ї та Дня матері

11 травня на штучному майданчику Закарпатської обласної дитячо-юнацької спортивної школи відбувся футбольний турнір серед команд мікрорайонів міста Ужгород з нагоди Міжнародного дня сім'ї та Дня матері.

У результаті напружених баталій у традиційному турнірі перемогу святкували футболісти команди

«Bong» (Олексій Ковальчук, Артем Биркович, Отар Іосава, Михайло Зейналов, Володимир Гудак). На другому місці розташувалася команда «Пікниця» (Георгій Янів, Василь Щадей, Михайло Щадей, Андрій Прокопів, Василь Сивохоп), треті – «All Cash» (Віктор Ребрій, Чернишов Сергій, Олександр Кіш, Максим Кролик, Мирон Сабадош). Закмнула кватреть сильніших команда «Orbitta» (Іван Терлецький, Станіслав Скворцов, Роман Денишук, Дмитро Надь, Михайло Климко).

Оргкомітетом були відзначені кращі в номінаціях:

воратар – Сергій Чернишов («All Cash»); гравець – Андрій Прокопів («Пікниця»); бомбардир – Отар Іосава («Bong»); арбітр – Андрій Медвідь.

На урочистій церемонії нагородження, яку проводили начальник відділу молоді та спорту Ужгородської міської ради Петро Ми-

лян та член Закарпатського обласного відділення (філії) Національного Олімпійського Комітету України, майстер спорту Анастолій Плеханов, усі команди-призери були нагороджені почесними кубками та дипломами, гравці – грамотами та медалями різного гатунку, номінанти – статуетками та цінними подарунками від управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради (начальник Алла Чернобук).

Окремим цінним подарунком було відзначено арбітра турніру, Андрія Медвідя, який нещодавно відсвяткував своє 45-річчя. А також кращого гравця, Андрія Прокопіва, який незабаром продовжить свою футбольну кар'єру в одному з провідних чемпіонатів Європи.

УЖГОРОД ПРИЙМАВ І ТУРНІР МІСТА ЗІ ЗМІШАНИХ ЄДИНОБОРСТВ

Ще одні спортивні змагання – відкритий турнір Ужгорода зі змішаних єдиноборств – 10 травня пройшли у ліцеї «Лідер».

Близько 200 учасників із Закарпаття (Хуст, Великий Березний, Перечин, Ужгород), а також гості із міста Суми, боролися за найвищі нагороди турніру, інформує Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

Вік спортсменів і спортсменок змагань зі змішаних бойових мистецтв UF MMA – від 8 років та старше.

Змагання організував спортивний клуб «Тінаї» за сприяння управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

ВИЗНАЧИЛИ ПЕРЕМОЖЦІВ МІСЬКОГО ЕТАПУ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОЇ ГРИ «СОКІЛ» («ДЖУРА»)

Завершальні конкурси та випробування I (міського) етапу Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура») серед роїв старшої вікової групи провели на базі Ужгородського ліцею «Лідер».

11 роїв міських закладів освіти випробовували себе в інтелектуальній грі-вікторині «Відун», віджиманні, метанні гранати на точність, підтягуванні на перекладині, конкурсі строю та маршової пісні «Впоряд», стрільбі з пневматичної гвинтівки, розбиранні та складанні автомата, козацькій забаві «Перетягування линви» та першій домедичної допомоги, тактичної медицини і транспортуванні потерпілого – конкурсі «Рятівник».

Юні джури демонстрували свою ерудицію, фізичний гарт, військовоу вправність. Об'єктивне суддівство конкурсістів та випробувань забезпечили педагоги закладів освіти міста разом із ветеранами АТО та працівниками відділів національно-патріотичного виховання, туристсько-краєзнавчої роботи ПАДІЮну.

Розпочали захід із урочистого шикування роїв, виконання Гімну України та вшанування хвилиною мовчання пам'яті загиблих захисників і захисниць нашої держави. Із вітальними словами до учасників гри звернувся заступник голови міста, начальник штабу з організації та проведення міського етапу Іван Завидняк і головний

суддя змагань Андрій Більце, інформує Управління освіти Ужгородської міської ради.

Для виховання у школярів свідомого ставлення до власної безпеки, навчання заходам пожежної безпеки та діям під час виявлення вибухонебезпечних предметів представники 4 Державної пожежно-рятувальної частини 1 Державного пожежно-рятувального загону, піротехніки Аварійно-рятувального загону спеціального призначення Ужгорода та інспекторський склад Ужгородського районного управління ГУ ДСНС у Закарпатській області провели інформаційно-роз'яснювальну роботу з молоддю.

За результатами випробування «Смуга перешкод» та змагань перемогу здобув рій «Полуботки» Ужгородського ліцею «Лідер», на другому місці рій «Дорошенки» Ужгородського ліцею № 9, третє місце посів рій «Азов» Ужгородського ліцею імені Августина Волошина.

Переможців, які представлятимуть громаду на районному рівні, а також призерів у командних та особистих видах нагородили грамотами управління освіти Ужгородської міської ради.

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міськрада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кваліфікованими кадрами на вільні робочі місця:

- Вальцювальник стана холодного прокату – заробітна плата 25000 гривень – Виробництво якісної продукції; Виконання змінного завдання; Ведення тех. процесу холодної поперечної прокатки; Дотримання заданих параметрів і розмірів (ремонт/обслуговування стана);

- Стропальник – заробітна плата 14000 гривень – Стропування вантажів або спеціальних допоміжних пристосувань для проведення вантажно-розвантажувальних робіт разом з вантажопідйомним механізмом;

- Різальник холодного металу (прокатне виробництво) – заробітна плата 25000 гривень – Сканування рулонів, що задаються в нарізку; перевалка оправок дискових ножів; заміна ножів кромкриштелів; розподіл стрічок після різання та упаковка їх в рулони;

- Штампувальник (холодноштампувальні роботи) – заробітна плата 14000 гривень – Робота на виробництві, за пресами, обробка металевих заготовок;

- Налагоджувальник холодноштампувального устаткування – заробітна плата 16000 гривень. Налагоджувальник-штампувальник (холодна штамповка), Виконання робіт по налагоджуванню пресу та штампувальних робіт;

- Слюсар-ремонтник – заробітна плата 20000 гривень. Ремонт, монтаж, демонтаж, регулювання устаткування, агрегатів і машин; Виявлення дефектів і пошкоджень на обладнанні та їх обслуговування;

- Електрик дільниці – заробітна плата 20000 гривень. Виконання електромажних робіт згідно зі стандартами та тех. вимогами; Встановлення та підключення електрообладнання; Ремонт та обслуговування електросистем; Діагностика та усунення несправностей.

За детальнішою інформацією звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського обласного центру зайнятості: м.Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактні телефони: +380508005590, +380442449486.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП Ужгородський комбінат комунальних підприємств від 8 по 14 травня пішли з життя 19 УЖГОРОДЦІВ:

Ткаченко Людмила Йосипівна 1941 р.н.
Ясницька Алла Василівна 1974 р.н.
Сакадати Анжеліка Йосипівна 1968 р.н.
Белкін Євгеній Сергійович 1988 р.н.
Гавріш Тарас Іванович 2002 р.н.
Валага Богдан Іванович 1963 р.н.
Шестакова Алевтина Миколаївна 1940 р.н.
Симочко Софія Миколаївна 1939 р.н.
Стан Василь Андрійович 1950 р.н.
Каменицькі Зузанна Михайлівна 1945 р.н.
Годованець Любов Миколаївна 1953 р.н.
Земляков Олексій Борисович 1952 р.н.
Мець Володимир Олександрович 1948 р.н.
Томорі Світлана Іванівна 1959 р.н.
Бігус Лілія Іванівна 1935 р.н.
Імар Віктор Степанович 1970 р.н.
Холодна Юлія Борисівна 1936 р.н.
Товтик Василь Михайлович 1960 р.н.
Шуфляда Петро Миколайович 1940 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ВІДКРИТУ МУЗИЧНО-ТЕОРЕТИЧНУ ОЛІМПІАДУ ІМЕНІ НАДІЇ ЗАТІНОЇ ВДРУГЕ ПРОВЕЛИ В УЖГОРОДСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ ШКОЛІ №1

Цьогоріч її присвятили 100-річчю від дня народження Надії Григорівни. Ім'я Надії Затіної широко відоме в мистецьких колах нашого краю, її діяльність стала важливою сторінкою в історії Ужгородської музичної школи №1, розповіла директорка школи Олена Охрим.

Музикант за покликанням серця, вчитель від Бога, людина великої широкі душі, прекрасна жінка та чудова мама-бабуся, Надія Григорівна Затіна за понад 40 плідних років викладання виховала багато вдячних шанувальників музики та кілька сотень музикантів-професіоналів, які і нині втілюють її педагогічні принципи в своїй практиці у мистецьких закладах краю та далеко за його межами.

У цьогорічній олімпіаді взяли участь 55 учасників із 9 мистецьких шкіл області, вони отримали Подяки за участь та Дипломи переможців. Гран-прі олімпіади здобула учениця Ужгородської музичної школи № 1 Софія Руснак.

Привітав учасників, подякував за виховання дітей, вручив Подяки членам журі та викладачам Ужгородської музичної школи № 1 за

підготовку та організацію олімпіади міський голова Богдан Андрійв. Начальниця управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Алла Чернобук також звернулася з вітальними словами,

зазначила, що управління завжди підтримує й долучається до творчих ініціатив музичної школи.

Нагадаємо, олімпіаду започаткували минулого року – для вшанування пам'яті Надії Григорівни Затіної (30.09.1924 – 03.06.2006). Засновниками та організаторами олімпіади є Ужгородська музична школа №1 та Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

Уже традиційно, як і на кожному заході, який проводить Ужгородська музична школа №1, охочі могли підтримати наших захисників – у залі стояла скринька для благодійних внесків, зібрані кошти передадуть волонтерам.

УЖГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА • ДЕПАРТАМЕНТ МІСЬКОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

ДО УВАГИ власників самовільно встановлених малих архітектурних форм/тимчасових споруд на території Ужгорода!

Департамент міської інфраструктури Ужгородської міської ради повідомляє, що пунктом 1 рішення виконкому 08.05.2024 року № 235 «Про демонтаж тимчасових споруд» визнано такими, що підлягають демонтажу самовільно встановлені тимчасові споруди, що знаходяться на землях територіальної громади та розміщені без правовстановлюючих документів органу місцевого самоврядування, а саме:

- металеві споруди «гаражі» на вул. Минайській, 3 А – 5 од.;

- металеві конструкції «гаражі» на вул. Одеській, 14 А;

- металеві споруди «гаражі» на вул. Михайла Грушевського (біля будинку № 25).

Рішення підлягає добровільному виконанню протягом 10 календарних днів із дати його оприлюднення.

Враховуючи вищезазначене, прохання власними силами здійснити демонтаж самовільно встановлених ТС/МАФ до 20 травня 2024 року, в іншому випадку за несвоєчасний демонтаж відповідних конструкцій на встановлених власників буде накладено штрафні санкції згідно з вимогами чинного законодавства. Демонтаж буде здійснено силами комунальних служб міста, компенсація витрат за нього покладатиметься на власників зазначених конструкцій.

Телефон для довідок 61-41-90.

Наголошуємо, що акти виконавчого комітету Ужгородської міської ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, враховуючи статтю 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

ПОВІДОМЛЕННЯ про оприлюднення проєкта регуляторного акта «Про Положення щодо визначення розміру плати за тимчасове користування місцями комунальної власності для розташування рекламних засобів»

Відповідно до статей 9, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, повідомляємо про оприлюднення проєкту рішення Ужгородської міської ради «Про Положення щодо визначення розміру плати за тимчасове користування місцями комунальної власності для розташування рекламних засобів».

Розробником зазначеного проєкту регуляторного акта є Департамент міської інфраструктури Ужгородської міської ради.

Підставою для розробки проєкту є: Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закон України «Про рекламу», постанова Кабінету Міністрів України 29.12.2003 № 2067 «Про затвердження Типових правил розміщення зовнішньої реклами».

Проєкт рішення розроблено з метою впорядкування діючих нормативно-правових актів міської ради та встановлення економічно обґрунтованих базових тарифів щодо плати за тимчасове користування місцями, що знаходяться в комунальній власності територіальної громади міста Ужгород, для розміщення засобів зовнішньої реклами.

Сфера дії визначеного регуляторного акта розповсюджується на всі підприємства, установи та організації, незалежно від форми власності та відомчої належності, а також на фізичних осіб, які здійснюють підприємницьку діяльність у сфері зовнішньої реклами у м. Ужгород.

Проєкт рішення Ужгородської міської ради «Про Положення щодо визначення розміру плати за тимчасове користування місцями комунальної власності для розташування рекламних засобів» та Аналіз його регуляторного впливу буде оприлюднено шляхом розміщення на офіційному сайті міської ради за посиланням:

<https://rada-uzhgorod.gov.ua/regulyatorna-diyalnist>

Строк прийняття пропозицій та зауважень до проєкту регуляторного акта та аналізу його регуляторного впливу становить один календарний місяць з дня їх оприлюднення.

Зауваження та пропозиції до проєкту регуляторного акта просимо надавати в письмовій формі за адресою: 88000, м. Ужгород, пл. Поштова, 3 (II поверх), каб. 232, Департамент міської інфраструктури, або надсилати на електронну пошту: dmg@rada-uzhgorod.gov.ua Телефон для довідок: 615311, 614190.

Відпрацьовані гільзи, передані військовослужбовцями зі зони бойових дій, нині часто використовують в якості лотів на благодійних заходах, розмальовують їх, декорують тощо. А молодий ужгородський скульптор Ян-Павло Роман пішов далі – задумав переплавляти гільзи й створювати з них оригінальні патріотичні браслети-обереги.

Ян-Павло є сином відомого закарпатського скульптора Василя Романа, тож не дивно, що нині він також працює зі скульптурою. Митець є випускником коледжу мистецтв ім. А. Ерделі, де вивчав художню обробку металу, а нещодавно закінчив навчання у Львівській академії мистецтв. «Від початку повномасштабної війни я, як творча людина, хотів передати свої емоції через мистецтво, – починає розповідь про себе Ян-Павло Роман. – Я навчався у Львові на скульптора, там трохи волонтерив, зокрема активно плів маскувальні сітки. Коли завершив навчання й повернувся до Ужгорода, почав працювати. Нині більше допомагаю скульпторам, співпрацюю з автором ужгородських мініскульптурок Романом Мурником та скульптором Петром Матлом».

Восени 2023 року Петро Матл проводив у Чинадієві XI-ий міжнародний Закарпатський симпозиум скульпторів, темою якого була війна. Одним із учасників заходу був і Ян-Павло Роман, котрий створив скульптурну композицію, використавши величезну розірвану гільзу. «Військовослужбовці надіслали нам кілька корпусів від снарядів, з якими ми мали можливість працювати. Частину однієї гільзи я розпиляв навпіл, вклавши в неї фігуру людини, викона-

ну з пісковика. Символіка роботи полягала в тому, що навіть російська ракета розбивається надвоє від стійкості наших людей», – веде далі Ян-Павло.

Саме по завершенні цього симпозиуму, молодий скульптор почав експериментувати з більшими та меншими гільзами, робити з них мистецькі речі. «Мені подобалася ідея реновації відпрацьованої гільзи, перетворення її на новий набій. Але патрони та гільзи роблять з різних матеріалів, тому цей цикл я повторити не міг. Тоді з'явилася інша ідея: розплавляти у маленькій печі латунні гільзи й виготовляти з них

різні мирні пам'ятні дрібнички, – каже митець. – Для цього мені підходять лише латунні гільзи від великих снарядів. Гільзи від маленьких патронів я переплавляти не можу, бо вони виготовлені зі сталі з мідним покриттям. Звісно, з них теж можливо зробити якийсь мистецький продукт, але для цього потрібна потужніша піч. Тож наразі я не маю технічної можливості виготовляти щось зі звичайних автоматних гільз».

Нині Ян-Павло працює з компактною пічкою, яка розплавляє латунь. Грамотною мовою те, чим він займається, називається

ювелірним вакуумним литвом. Він сам виготовив оригінальні форми, на яких зобразив тризуб, герб Ужгорода, герб Закарпаття, вєвзір (так званий «компас вікінга», який символізує можливість повернутися додому звідусіль, не заблукати в далеких краях) тощо. Шматок латунної гільзи розплавляється за температури 1150-1200 °С, заливається у форми й охолоджується. Готовий виріб митець кріпить до плетеного браслета зі застібкою (ці частини виробу він закупляє в інших майстрів).

Перший виріб Ян-Павло Роман зробив для себе, він носить на руці герб Ужгорода. Другий виріб презентував батькові – скульптору Василю Роману. Пан Василь оцінив ідею сина, перш за все, з технічного боку, уважно оглянув, як виріб зроблено. Однак ідею похвалив, тим більше, що всі інші вироби Ян планував віддати на благодійність. Молодий митець сконтакував із «Рухом підтримки закарпатських військових – Ужгород» і запропонував браслети для благодійного ярмарку та розіграшів. Крім того, Ян-Павло сам долучився до проведення ярмарків, активно допомагав волонтерам. Виставлений на розіграш браслет мав популярність – лише один екземпляр допоміг волонтерам зібрати більше 2000 гривень. Символічно, що переможницею першого розіграшу стала дружина військовослужбовця, котрий того самого дня мав повернутися з фронту, бо

вийшов на пенсію. Загалом Ян-Павло виготовив для благодійних розіграшів та розпродажів на волонтерських ярмарках 30 таких унікальних браслетів. Ще 20 можна було придбати на ярмарку фестивалю «Бельтайн», що нещодавно відбувся в ужгородському замку (частина виручених грошей теж пішла на закупівлю

стачає приблизно на 100 переплавлених виробів. Однак військовослужбовцям, як відомо, не можна передавати цивільним набій чи будь-які їхні частини. Тому Ян-Павло вже зараз думає, як йому продовжити цей мистецький проєкт, як офіційно отримати в дар відпрацьовану гільзу, яка може перетворитися на мирний оберег.

дрона). Митець сміється, що продажі – це точно не його сильна сторона, адже дорослим покупцям він просто не встигав пояснити ідею браслетів, а діти, хоч і цікавилися значно активніше, але купувати теж не поспішали.

Найбільше Ян-Павло наразі переживає щодо того, що він робитиме, коли закінчиться гільза, яку він переплавляє для виробів зараз. За його словами, однієї великої гільзи ви-

Ідеї для продовження Ян-Павло Роман має ще багато. Незабаром браслет із гербом свого міста матимуть змогу отримати мукачівці. Також із гільз може постати ціла серія виробів із зображеннями гербів українських міст, аби їхні мешканці могли придбати собі на згадку оберег і носити, навіть якщо тимчасово змушені були свій населений пункт покинути.

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

Початок на передній стор.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: БУДИНОК ІШТВАНА ЛАУДОНА

Автором проєкту був Ерно Аковаш. Ви й досі можете побачити цей будинок на вулиці Собранецькій, 27, ймовірно, зводячи його, подружжя Лаудонів мріяло, що колись їхні доньки зі своїми сім'ями житимуть тут же, біля батьків, а поки вони не вирости, здавало вільні квартири в оренду.

Позаду нового будинку був просторий двір, а ще далі простягався сад, в якому Іштван Лаудон і висаджував екзоти, привезені або замовлені поштою зі всього світу. В деяких джерелах нині пишуть, що цей сад був відкритий для відвідування й містяни могли приходити туди як у громадський парк. Однак нам не вдалося знайти підтвердження цього та й на фото територія саду не виглядає класичним парком із вільним доступом.

У роки Першої світової війни Іштван Лаудон служив у війську, а після того, як наш край став територією Чехословаччини, повернувся

до викладання в гімназії. Незабаром, однак, він був звільнений, причому преса про цей випадок делікатно мовчала, лише в одній замітці було сказано, що Лаудона звільнили «з політичних причин». Після того ще короткий час він працював у руській горожанській школі, вийшов на пенсію, а в липні 1924 року несподівано помер. Сталося це, до слова, не в Ужгороді, а під час сімейної поїздки до Севлюша (Виноградова). Похорон Іштвана Лаудона відбувся 24 липня 1924 року в присутності великої кількості людей, адже в Ужгороді його добре знали й дуже поважали.

Шарлота Лаудон надовго пережила свого чоловіка, стала свідком Другої світової війни й змін влади. В радянський період вона мусила буквально відвойовувати своє право на будинок із двором і садом, адже нова влада вважала її крупною поміщицею, котра придбала майно

Сад Лаудона посеред Малого Ґалаґова на фрагменті аерофото початку 1940-х років

за нетрудові доходи. Тоді у володінні Шарлоти Лаудон був двоповерховий житловий будинок із 15 кімнатами, 8 кухнями, 1 ванною, 7 коридорами; двір площею 439 кв.м; фруктовий

сад площею 1009 кв.м. Звісно, радянська влада не залишила би усе це самотній вдові, тож Шарлота, аби вберегти майно, подарувала частини донці Корнелії, онучці Марії та

Йосипу Фадяшу (не знаємо, ким він був для родини Лаудонів). Вочевидь після смерті Шарлоти її діти та онуки назавжди покинули Ужгород. Уже багато років велика сімейна крипта родини Лаудонів на Кальварії ніким не доглядається.

Сад Іштвана Лаудона теж із кожним роком занепадав. Ще в чехословацький період на його краю почали зводити будівлю лікарні (нині дитяча клінічна лікарня), в радянський період територію саду розділили дорогою, а вже в часи незалежності ту частину, що межувала з двором Лаудонів забудували арт-галереєю, що мала представляти народні промисли Закарпаття. І все ж старий дендросад, хоч і в значно меншому розмірі, живе й тримається, нагадуючи про свого засновника. Як і стоїть від 1910 року будинок Лаудонів на вулиці Собранецькій, 27.

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

